

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

1. **Myslivecký spolek Chabařovické jezero,**
sídlem Masarykova 62/109, 400 01 Ústí nad Labem,
2. **Palivový kombinát Ústí, státní podnik,**
sídlem Hrbovická 2, 403 39 Chlumec,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2017, č. j. 4294/ZPZ/2016/ODP-432,
JID: 193581/2016/KUUK,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2017, č. j. 4294/ZPZ/2016/ODP-432, JID: 193581/2016/KUUK, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 10. 2016, č. j. MM/OŽP/59219/OP/2016/PerM, vydané podle § 5 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) a § 42 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) ve věci povolení odlovu geograficky nepůvodních živočichů v honitbě PKÚ tak, že se počet jedinců ulovených za kalendářní rok nadále neomezuje. Současně žalobce navrhl zrušení i uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že dodatečně zjistil, že ve věci v I. stupni rozhodoval podjatý správní orgán. Mgr. M. P., vedoucí oddělení ochrany přírody, lesů, myslivosti, rybářství a zemědělského půdního fondu odboru životního prostředí Magistrátu města Ústí nad Labem, která zpracovala prvostupňové rozhodnutí, na poradě mysliveckých hospodářů dne 7. 2. 2017 *„seznamila přítomné s odvoláním org. Ústecké šrouby do rozhodnutí o povolení lovu zavlečených druhů v honitbě Chabařovické jezero“*. Podle žalobce aktivní účast na schůzkách konkrétního mysliveckého spolku spojená dokonce s porušením zásady nevěřejnosti správního řízení nepochybně zakládá pochybnosti o nepodjatosti.
3. Dále žalobce konstatoval, že je obecně známou skutečností, že jezero Milada a jeho širší okolí tvoří biotop řady zvláště chráněných druhů, které se zde pravidelně vyskytují. Rovněž je podle něj bez dalšího zřejmé, že lov, který může být dle podmínky č. 2 prvostupňového rozhodnutí prováděn *„pouze s použitím lovecké zbraně (tj. dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům)“*, je nutně spojen s hlasitými výstřely. Tyto výstřely představují zakázané rušení dle § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Zákonodárce podle něj nezakázal rušení pouze v určité době, ani pouze v určité intenzitě. Navzdory tomu však rušivá činnost povolená celoročně, probíhající z velké části v noci a navíc za použití loveckých zbraní, která představuje podle žalobce rušení *par excellence*, byla povolena bez výjimky dle § 56 odst. 1 zákona o ochraně krajiny. Žalovaný v žalobcem citované části odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že možný rušivý vliv odlovu nelze vyloučit vůči avifauně, rušivá činnost během odlovu však podle něj výrazně nepřevyší míru obvyklou při běžném mysliveckém hospodaření v této honitbě a její případné negativní dopady na zvláště chráněné živočichy svým významem nepřevyší ohrožení, které pro ně představuje další nekontrolovaná invaze předmětných nepůvodních druhů. Na rozdíl od něj se žalobce domníval, že rušivá činnost bude dopadat na všechny zvláště chráněné druhy, včetně malých savců. Konstatoval, že v případě zvláště chráněných ptáků žalovaný rušení sám připustil. To, zda bude rušivá činnost překračovat míru rušení způsobovanou běžným mysliveckým hospodařením, nemá podle žalobce na potřebnost výjimky vliv.
4. Žalobce uzavřel, že reakce na další argumentaci žalovaného není předmětem tohoto řízení, neboť měla být vypořádána v řízení o výjimce. I tak se k ní ale chtěl stručně vyjádřit. Uvedl proto, že veškeré informace o výskytu nepůvodních druhů pocházejí od Ing. V. Š., který je zároveň členem výboru Mysliveckého spolku Chabařovické jezero. I pokud by nezávislým zoologickým průzkumem byly zjištěny totožné údaje, jde o tak malý výskyt Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

invazivních druhů, že jejich dopady na zvláště chráněné druhy budou zanedbatelné a naprosto nesrovnatelné s dopady způsobenými prováděním odstřelu, zvláště v noci. Pokud by došlo k nárůstu početnosti invazivních druhů, nepochybně existuje jiné uspokojivé řešení směřující k jejich eradikaci spočívající v odchytu do živolovných pastí, který již byl ověřen v případě norka amerického.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhl, aby soud žalobu zamítl. K vzneseným námitkám uvedl, že termín podjatost správního orgánu právní úprava nezná. Žalobce podle něj nijak neozřejmil, proč by ze skutečnosti, že se vedoucí oddělení ochrany přírody, lesů, myslivosti, rybářství a zemědělského půdního fondu zúčastnila porady mysliveckých hospodářů, vystoupila zde s příspěvkem a přítomné myslivecké hospodáře informovala o odvolání žalobce v této věci, měl být vyvozován závěr, že má zvláštní zájem na výsledku řízení v této věci. Tato skutečnost nezakládá poměr úřední osoby k věci či účastníkům ve smyslu § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
6. Dále uvedl, že otázkou rušení zvláště chráněných druhů se zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že možný rušivý vliv odlovu nelze vyloučit vůči avifauně. Naprosto se však neztotožnil se způsobem, jakým žalobce na tento skutkový stav aplikoval zákon o ochraně přírody. Podle jeho výkladu je porušením zákazu dle § 50 odst. 2 tohoto zákona situace, kdy se jedinec zvláště chráněného druhu ptáka nachází v dosahu akustického účinku střelby. Činností zakázanou podle § 56 odst. 2 tohoto zákona pak podle žalobce musí být každý lov střelnou zbraní, ale i další lidské aktivity provázené hlukem probíhající na doslech zvláště chráněných druhů ptáků. Takto „absolutní“ výklad právní normy a celkový náhled žalobce na uplatňování veřejnoprávní regulace v podobě administrativních nástrojů ochrany zvláště chráněných druhů žalovaný považoval za nepřiměřený a nerozumný.
7. V napadeném rozhodnutí je odůvodněno, proč nelze předpokládat, že rušivá činnost během odlovu výrazně převýší míru obvyklou při běžném mysliveckém hospodaření v honitbě. V té je loveno např. prase divoké, jehož lov probíhá celoročně a převážně v noci. Žalovaný podotkl, že mu vlastně ani není jasné, proč žalobce shledává za obzvláště rušivou právě noční střelbu. Pakliže však žalobce sám tvrdí, že jedinců invazivních druhů je v honitbě málo, tím spíš dojde i ke zcela nevýznamnému růstu intenzity střelby. V řízení podle něj nebyly zjištěny žádné okolnosti, na základě kterých by se dalo předpokládat, že by odlov mohl škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů ve smyslu § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

8. Myslivecký spolek Chabařovické jezero (dále i jen „spolek“) jakožto osoba zúčastněná na řízení se ve svém vyjádření plně ztotožnil s vyjádřením žalovaného. Uvedl, že náplň porady mysliveckých hospodářů ze dne 7. 2. 2017 nepochybně spadala do činnosti odboru životního prostředí magistrátu a bez dalšího nepředstavuje důkaz o podjatosti uvedené osoby v jejím rozhodování. To platí tím spíš, že tato porada se konala až několik měsíců po vydání prvostupňového rozhodnutí. Spolek navíc byl účastníkem řízení a s obsahem odvolání byl seznámen již před konáním této porady. Dodal, že účast zástupců odboru životního prostředí magistrátu probíhala pravidelně a umožňuje důležitou výměnu názorů zástupců orgánů veřejné moci s potenciálními adresáty norem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Uvedl, že lov za použití lovecké zbraně je používán celosvětově, přičemž dosud nebyl prokázán žádný negativní vliv na zvláště chráněné živočichy. Zároveň jde o jediný plošně použitelný způsob regulace početných druhů zvěře, když proporcionální alternativa spočívající např. v podobě lovu zvěře lukem či za použití tlumičů výstřelů dosud nebyla v České republice uzákoněna. Okamžité provádění odstřelu nepůvodních druhů po jejich objevení je vysoce účinným a *de facto* jediným způsobem jejich rychlé eradikace. Jako odtržené od reality kritizoval řešení, které podle něj žalobce navrhl, když odkázal na Závěrečnou zprávu projektu „Regulace norka amerického v PP Černíč a v EVL Šlapanka a Zlatý potok“.
10. Výklad norem provedený žalobcem se omezil na jazykovou metodu a např. pominul, že honební pozemky jsou v zákoně o myslivosti specifikovány bez ohledu na výskyt živočichů, kteří na nich žijí. Výklad pojmu „rušení“ dle § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody je pak třeba učinit s ohledem na zde demonstrativně vypočtené způsoby nepřipustného zásahu do přirozeného vývoje živočichů, jako jsou „zranění“, „usmrčení“ či „chytání“.
11. Žalobce podle spolku hodnověrně nezpochybnil závěry Ing. Š., který byl zpracovatelem v dané lokalitě, byť nešlo výlučně o jeho zjištění. Poukaz žalobce na údajně nízký výskyt nepůvodních druhů v lokalitě je nejen neodůvodněný a mylný, ale též v rozporu s doporučením Evropské komise k dané otázce, podle kterých po zavlečení invazních nepůvodních druhů mají zásadní význam opatření pro včasnou a rychlou eradikaci, přičemž nejúčinnější a nákladově nejefektivnější reakcí často bývá co nejvčasnější eradikace dané populace tehdy, kdy je počet jedinců ještě omezený. Jejich eradikace pomocí lovecké (palné) zbraně v lokalitě jezera Milada je podle osoby zúčastněné na řízení po zvážení všech okolností vhodným a ekonomicky a kapacitně realizovatelným způsobem. Má přitom za cíl i ochranu zdraví občanů a jimi chovaných zvířat.

Posouzení věci soudem

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud se nejdříve zabýval žalobcem tvrzenými pochybnostmi o nepodjatosti úřední osoby, která rozhodovala v řízení před správním orgánem I. stupně. Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Žalovaný svou námitku formuloval tak, že má za to, že ve věci existovaly důvodné pochybnosti o nepodjatosti Mgr. M. P., vedoucí oddělení ochrany přírody, lesů, myslivosti, rybářství a zemědělského půdního fondu odboru životního prostředí Magistrátu města Ústí nad Labem, která zpracovala prvostupňové rozhodnutí, a to na základě její účasti na poradě mysliveckých hospodářů dne 7. 2. 2017, kde „seznámila přítomné s odvoláním org. Ústecké šrouby do rozhodnutí o povolení lovu zavlečených druhů v honitbě Chabařovické jezero“. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Mgr. M. P. byla určena oprávněnou úřední osobou, která dne 25. 10. 2016 vydala prvostupňové rozhodnutí. Soud konstatuje, že k poradě mysliveckých hospodářů mělo podle tvrzení žalobce dojít po vydání tohoto rozhodnutí, avšak před vydání napadeného rozhodnutí.

16. Soud je toho názoru, že skutečnost, podle které Mgr. M. P. seznámila jiné osoby než účastníky správního řízení s odvoláním žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, by mohla za určitých okolností být porušením povinnosti dle § 15 odst. 3 první věty správního řádu, tj. zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděla v souvislosti s řízením a které v zájmu zajištění řádného výkonu veřejné správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny, nestanoví-li zákon jinak. Ani z takového případného porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost by však bez dalšího nebylo možné dovozovat vztah Mgr. M. P. k věci, účastníkům řízení či jejich zástupcům, který by zakládal důvod pochybovat o její nepodjatosti. Soud proto námitku žalobce považoval za nedůvodnou, a proto neprovedl důkaz „Zápisem z porady mysliveckých hospodářů v působnosti Mm Ústí nad Labem ze dne 7. 2. 2017“, neboť i kdyby se prokázaly skutečnosti žalobcem tvrzené v žalobě, nemělo by to vliv na posouzení jeho námítky zpochybňující nepodjatost úřední osoby jako nedůvodné
17. Další námitkou žalobce bylo, že správní orgány povolily odlov geograficky nepůvodních druhů živočichů loveckou zbraní bez předchozí výjimky dle § 56 odst. 1 zákona o ochraně krajiny. Střelba je přitom spojena s hlasitými výstřely, které podle žalobce představují zakázané rušení zvláště chráněných živočichů dle § 50 odst. 2 tohoto zákona.
18. Podle § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrctvat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny. Podle § 5a odst. 1 písm. d) tohoto zákona platí, že v zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen "ptáci"), je zakázáno úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích.
19. Odborná literatura § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody komentuje následujícím způsobem: „Zákon vymezuje celou řadu činností, které jsou zapovězeny ve vztahu k zvláště chráněným živočichům, přičemž základní zapovězenou činností je škodlivé zasahování do jejich vývoje. Další zakázané činnosti v § 50 odst. 2 větě první jsou uvedeny jako příklady, které lze pod škodlivé zasahování do vývoje zařadit. Široké vymezení zakázaných činností vychází ze zásady prevence, takže brání nejen činnostem, které jedince chráněných druhů zraňují či

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

usmrcují, ale i těm, které je ohrožují. Zasahování do vývoje je tak nutné vykládat široce, na druhou stranu se logicky nejedná o každé vyplašení nebo vyrušení.“ (VOMÁČKA, Vojtěch, KNOTEK, Jaroslav, KONEČNÁ, Michaela, HANÁK, Jakub, DIENSTBIER, Filip, PRŮCHOVÁ, Ivana. Zákon o ochraně přírody a krajiny. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 409.). Jde-li o zákaz uvedený v § 5a odst. 1 písm. d) tohoto zákona, v souladu s cíli směrnice Rady (79/409/EHS) ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků musí jít o vyrušování významné z hlediska zachování populace druhů na odpovídající úrovni.

20. Soudu je z jeho činnosti, konkrétně věci jím rozhodnuté pod sp. zn. 15 A 60/2017, ve které byl nynější žalobce osobou zúčastněnou na řízení a ve které bylo zrušeno rozhodnutí nynějšího žalovaného, známa skutečnost, že jezero Milada a jeho širší okolí tvoří biotop řady zvláště chráněných druhů. Tato skutečnost není sporná ani mezi žalobcem a žalovaným v nyní rozhodované věci. V souladu s § 64 s. ř. s. a § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, proto soud neprovedl důkazy náhledem do sekce „Naučné stezky“ na webu Dobrovolného svazku obcí Jezera Milada a spisem vedeným u tohoto soudu pod sp. zn. 15 A 60/2017.
21. Soud přisvědčuje názoru uvedenému žalobcem, který je ostatně částečně připuštěn i v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, podle kterého může mít hluk neodmyslitelně spojený se střelbou z loveckých zbraní rušivý vliv zejména na ptactvo a malé živočichy žijící v honitbě PKÚ, případně jejím okolí. Mezi těmito živočichy jistě budou i živočichové zvláště chráněných druhů. Má však za to, že ne každé vyplašení či vyrušení těchto živočichů je zakázanou činností, která vyžaduje povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody. Je totiž třeba vycházet z toho, že v honitbě je provozována myslivecká činnost, hluk spojený se střelbou tak není pro zde sídlící faunu něčím neznámým či neobvyklým. Povolený odlov měli provádět držitelé loveckého lístku, kteří zde doposud provozovali mysliveckou činnost, tedy osoby znalé místního prostředí. Soud přitom poukazuje i na to, že povolení usmrcovat mývala severního, psíka mývalovitého, norka amerického nebo nutrie říční a další vyhláškou stanovené zavlečené druhy živočichů v přírodě nežádoucí mají přímo ze zákona (podle § 14 odst. 1 písm. f) zákona o myslivosti) příslušníci myslivecké stráže. I s ohledem na v době vydání napadeného rozhodnutí spíše nízký stav populace nepůvodních jedinců, ze kterého vycházely správní orgány a který namítá i žalobce v žalobě, je zřejmé, že povolený odlov nepůvodních druhů byl pouze nevýznamnou nástavbou již dříve povolené a v místě provozované myslivecké činnosti. S odlovem související hluk spojený se střelbou z loveckých zbraní proto nemohl být vyrušováním významným z hlediska zachování populace zde žijících druhů na odpovídající úrovni. Šlo totiž o vyrušení malého rozsahu, na které se navíc místní fauna žijící – jak je obecně známou skutečností – v prostředí vzniklém a formovaném z velké části lidskou činností a ve kterém je v souladu se zákonem lidská činnost také provozována, již byla schopna adaptovat.
22. Podle soudu navíc nelze odhlédnout ani od účelu povoleného opatření, kdy nepůvodní druhy představují natolik závažné ohrožení pro žalobcem zmíněné ptactvo a drobné živočichy, ale i pro lidské zdraví, že jde o otázku rovněž řešenou na evropské úrovni (viz zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů a prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1141 ze dne 13. července 2016, kterým se přijímá seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014). Ochrana geograficky původních Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

druhů zvěře je akcentována i v zákoně o myslivosti (§ 3 odst. 1). Soud souhlasí se správními orgány v tom, že přijaté opatření je nepochybně činěno právě na ochranu zmíněných živočichů. Jakkoli tedy lze počítat s tím, že realizace tohoto opatření na ně může mít určitý rušivý vliv, soud má s ohledem na výše uvedené za to, že s ohledem na již existující stav a charakter prostředí, které je honitbou a zároveň biotopem řady zvláště chráněných druhů živočichů, a malý rozsah, omezenost a nižší intenzitu odlovu nepůvodních druhů nešlo o zakázanou činnost vyžadující povolení výjimky podle zákona o ochraně přírody. Šlo navíc o činnost sledující zcela legitimní cíl, neboť předpokládané eradikace populace nepůvodních druhů bude pro původní druhy živočichů (ale i například z hlediska ochrany lidského zdraví, neboť je obecně známou skutečností, že lokalita je vyhledávanou rekreační oblastí a nepůvodní druhy přenašeči nemoci) přínosem, který zdaleka převyší určitý diskomfort s odlovem spojený.

23. Hluk spojený s odlovem geograficky nepůvodních živočichů loveckou zbraní tak podle soudu nepředstavoval škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů vyžadující povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.
24. Soud neprovedl důkaz Závěrečnou zpráva projektu „Regulace norka amerického v PP Černíč a v EVL Šlapanka a Zlatý potok“, kterou měla být podle žalobce prokázána existence jiného uspokojivého řešení směřujícího k eradikaci nepůvodních druhů. Účelem tohoto soudního řízení totiž není nalézání nejvhodnějšího řešení navýsost odborné otázky, ale přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí. To přitom z výše uvedených důvodů obstálo.
25. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. srpna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)